

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Quibus modis mutari potuerit, vel non potuerit Nabuchodonosor?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

732 Cap. LVI. Nabuchodonosor quale, & cur factus sit monstrum
ter ceruos & lupos, inter apros & vrsos, inter leones & dra-
cones versabatur, qui antehac ferula videbat in mensam in-
ferri, quorum ne numerandi quidem, ne dum edundi copia
erat, postea pro lautijs regijs, fænum ut bos comedit; qui an-
tea comitus cæsariem calamistris crispabat, & vnguentis Ara-
bicis imbuebat, postea illi crescebant capilli in similitudinem a-
quilarum; cuius digiti antea gemmis, velut cælum stellis luce-
bant, postea vngues quasi avium, aut falconis hamabantur. Et
hæc omnia, per septem annos, est passus, ut tanto acerbius,
quanto diutiùs deprimetur; passusq; est, postquam iam tri-
ginta septem annis regnauit, ut tanto tempore assuetus deli-
tijs, grauius sentiret calamitates inexpertus. Nonne hæc ma-
gna est metamorphosis?

Dan. 4.30.

III.

Dan. 4. 25.

IV.

Michael Me-
din. lib. 2. de-
fide. c. 7.

Marc. 6.49.

Maior apparebit hæc mutatio, si quid non sit, & quid sit,
in apricum deducamus. Etenim magnitudine prodigi addu-
ctus Origenes cum suis, ausus est affirmare, hæc de Nabucho-
donosore non historicè, sed parabolicè duntaxat narra-
ti, & sub regis huius nomine, casum Luciferi depingi. Ve-
rū D. Hieronymus & alij plerique aiunt, hanc esse hæresin;
cum ex simplici narratione eius facti pateat, historiam esse;
& scriptura clarè dicat, omnia hac venerunt super Nabuchodo-
nosor regem, quæ scilicet ipse priùs narrauerat, sibi in somno
ostensa, ac postea re ipsa contigisse. Quo pacto autem con-
gerint, vel contingere potuerint, graphicè certatur. Necea-
dem omnium est sententia.

Quatuor sunt modi, quibus id contingere potuit; 1. vt
Nabuchodonosor talis in oculis tantum aliorum videretur;
2. vt talis sibi duntaxat esse putaretur. 3. vt fera talis reipsa
effet. 4. vt partim talis effet, partim talis non effet, qualis ab
authoribus perhibetur. Primus modus placuit Michaeli Me-
dinae, existimauit enim, regis in bestiam conuersionem nequa-
quam veram, sed phantasticam duntaxat fuisse; quo pacto eti-
am Apostoli, quando Christum viderunt ambularem supra ma-
re, putauerunt phantasma esse. Eiusmodi autem phantasma
vel à dæmone potest fieri, vel à Deo. A dæmone, per præli-
gias. Quo sensu comicus ait:

GLANCO

Glaucōm ab oculis obijcīemus, eumq; ita

Faciēmus, ut quid viderit, non viderit.

Plaut. in mis.
lite glor.

Hac arte sagi, & magi, dæmonis auxilio, ita perstringunt
falluntq; oculos intuentium, vt p̄fentes vel non videantur,
quemadmodum apud Homerum Vlysses, & apud Virgilium
Æneas.

Infert se septus nebula (mirabile dictu)

Per medios : miscetq; viris : neque cernitur ulli ;

Virgil. r.

Aeneid.

vel videantur esse piez, feles, canes, lupi; vnde & lycanthro-
pi vocantur, qui sub figura lupi ouium gregem exagitant, in-
vadunt, occidunt, & mox in hominis formam reuertuntur.
Habemus prō dolor exempla quotidiana in nostris sagis, eti-
am sub eiusmodi forma fauciatis. Et mentionem facit talis
transformationis D. Augustinus; nos autem infra fusiūs. Cū
ergo Deus voluit Nabuchodonosorem humiliare, potuit per-
mittere cæcodæmoni, ut aliquid simile circa eum operaretur.
Immō potius potuit ipse Deus, circa corpus regis, quandam
bestiæ figuram circumponere, sub qua, ab alijs aspicientibus
bestia esse crederetur. Quemadmodum feminam, ad se addu-
ctam S. Hilarion curauit: alijs, per magicas artes, iumentum
esse apparebat, quæ S. Hilarioni mulier, vti reuera-erat, vide-
batur. Hoc modo potuit & Nabuchodonosor superuestiri, &
feræ faciem p̄ se ferre; non tamen reipsa hoc modo feræ fa-
ciem p̄ se tulit. 1. Quia hoc non est mutari, sed tegi. 2.
Quia non ab extrinseco, sed intrinsecus eum mutatum esse
significant illa verba: *Cor eius ab humano commutetur, & cor*
fera detur ei. 3. Quia fœnum ut bos comedit, quod non factu-
tus fuisset, si in se ipso mutatus non esset, sed tantum alijs mu-
tatus apparuisset. 4. Quia commemorantur disertè capilli eius
in similitudinem aquilarum creuisse, & ungues eius quasi auium.
5. Quia ipse de se testatur suo, non aliorum sensu, sanato:
sensus meus reuersus est ad me, & figura mea reuersa est ad me.
Quod non dixisset, si in eo tantum deceptus esset sensus alienus.

Est igitur secundus modus, ut mente cerita, non jam alijs,
sed sibi ipse, per imaginationem vitiatam, in feram transfor-
matus

S. Augustin.
lib. 18. ciuit.
cap. 18.

S. Hieron in
vita S. Hila-
rionis.

Dan. 4. 13

V.